

ఘోషణల విశేషమైన ప్రకరణం

3వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) మహాత్మాలు

1468. హాజిత్ అనన్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం :- నేను ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లం)ను అసర్ నమాజ్ వేళ చూశాను. ప్రజలు వుజూ చేయడానికి నీళ్ళ కోసం అన్యేషిస్తున్నారు. కానీ వారికి ఎక్కడా నీళ్ళ లభించడం లేదు. దైవప్రవక్త (సల్లం) కోసం మటుకు (కొంచెం) నీళ్ళ తీసుకురావడం జరిగింది. ఆయన ఆ నీళ్ళ పాత్రతలో తమ చేతిని ముంచి, ఇక వుజూ చేయండని అన్నారు అనుచరులతో. అప్పుడు ఆయన చేతి ప్రేళ్ళ నుండి ధారాపాతంగా నీళ్ళ వెలువడసాగాయి. మొదటి వ్యక్తి నుంచి చివరి వ్యక్తి దాకా అందరూ వుజూ చేసుకునే వరకు ఆ నీటి ధారలు వెలువడుతూనే ఉండటం నేను కళ్ళరా చూశాను.

(సహార్సి:- 4వ ప్రకరణం - వుజూ, 32వ అధ్యాయం - జల్లి మాసిన్నాసి అల్ వజూఅ జజా పాసతిస్సిలాహ్)

1469. హాజిత్ అబూ హామీద్ సాది (రజి) కథనం:- మేము తబూక్ పొరాటంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంట ఉన్నాము. దైవ ప్రవక్త (సల్లం) ఖురా లోయలోకి చేరుకున్నారు. అక్కడ తోటలో ఒక స్త్రీ కన్నించింది. “అమె తోటలో ఎన్ని పండ్లు అపుతూయో అంచనా వేయండి” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం) తమ అనుచరులతో. ఆయన స్వయంగా పది ‘వసభ్ఫల’ పండ్లు ఉండవచ్చని అంచనా వేసుకున్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ స్త్రీతో “ఈ తోటలో (ఈ యేదు) ఎన్ని పండ్లు కాస్తాయో లెక్క గట్టి ఉంచు” అని అన్నారు.

ఆ తరువాత మేము తబూక్ చేరుకున్నాం. దైవప్రవక్త (సల్లం) మాతో మాట్లాడుతూ “ఈ రోజు రాత్రి తీవ్రమైన తుఫాను గాలి ఏస్తుంది. కనుక మీలో ఎవరూ ఆ సమయంలో లేచి నిలబడకూడదు. ఒంటెలు ఉన్నవారు తమ ఒంటెలను కట్టివేయాలి” అని అన్నారు. మేము మా ఒంటెలను కట్టివేశాము. ఆ రాత్రి భయంకరమైన తుఫాను గాలి ఏచింది. ఒక వ్యక్తి (ఎందుకో) లేచి నిలబడ్డాడు. మరుక్కణమే అతడ్చి తుఫాను గాలి అమాంతం పైకెత్తి ‘తై’ కొండ మీద విసరివేసింది. ఆ సమయంలోనే ఐలా ప్రాంతపు రాజు, దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ఒక తెల్లు కంచర గాడిదను, ఒక దుప్పటిని కానుకగా పంపాడు. దైవ ప్రవక్త (సల్లం) అతనికి అతని రాజ్యాధికారం అతని క్రిందే ఉన్నట్లు ఒక ఫర్మా ప్రాసిచ్చారు.

ఆ తరువాత మేము ఖురా లోయకు తిరిగొచ్చాము. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ స్త్రీని “నీ తోటలో ఎన్ని పండ్లు కాశాయి?” అని అడిగారు. దానికామె పది వసభ్ఫలు కాశాయి అన్నది. అంటే దైవప్రవక్త అంచనా ప్రకారమే ఉత్సత్తి జరిగింది. తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) మాతో “నేను తొందరగా మదీనా వెళ్ళిపోదామనుకుంటున్నాను. నాతో పాటు వచ్చే వాళ్ళెవరైనా ఉంటే వెంటనే బయలుదేరండి” అని అన్నారు.

ఆ తరువాత మాకు మదీనా పట్టణం కన్నించసాగింది. దైవప్రవక్త (సల్లం) దాన్ని చూసి “ఇది తాబా” అన్నారు. తరువాత ఆయన ఉపస్థితి పర్వతాన్ని చూసి “ఈ పర్వతం మనల్ని అభిమానిస్తాంది. మనం దీన్ని అభిమానిస్తున్నాం” అని అన్నారు. ఆ తరువాత “నేను మీకు అన్నారుల ఇండ్లలో శైష్మమైన ఇండ్లను గురించి చెప్పనా?” అని అన్నారు. దానికి అనుచరులు “తప్పకుండా చెప్పండి దైవప్రవక్త!” అన్నారు. “అన్నిటికంటే బనీ నజ్జార్ తెగవారి ఇండ్లు శైష్మమైనవి. తరువాత బనీ అబ్బల్ అప్పహాల్ తెగవారి ఇండ్లు, ఆ తరువాత బనీ సాదా తెగవారి ఇండ్లు వస్తాయి” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). తిరిగి ఆయన “బనీ హరిస్ బిన్ ఖుజ్జీ తెగవారి ఇండ్లతో బాటు అన్నార్ ముస్లింల ఇండ్లన్నిటిలోనూ శ్రేయోశుభాలు ఉన్నాయి” అని అన్నారు.

(సహాయ బుభారీ:- 24వ ప్రకరణం - జికాత్, 54వ అధ్యాయం - ఖర్మిత్తమ్)

(హాదీసు ఉల్లేఖకుని కథనం) - ఆ తరువాత హజ్జత్ సాద్ బిన్ ఉబాదా (రజి) మమ్మల్లి కలుసుకోవడానికి వచ్చారు. అప్పుడు హజ్జత్ అబూ ఉసైద్ (రజి) ఆయనతో “మీరు విన్నారా? దైవప్రవక్త (సల్లం) అన్నారుల ఇండ్ల శైష్మతను గురించి మాటల్లాడుతూ మనల్ని అందరికంటే చివర్లో ఉంచారు” అని అన్నారు. హజ్జత్ సాద్ (రజి) ఈ మాటలు విని దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వెళ్లి “దైవప్రవక్త! మీరు అన్నారుల ఇండ్ల ఘనతను గురించి చెబుతూ మమ్మల్లి చివర్లో ఉంచారు” అని అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధానమిస్తూ “మీరు కూడా శైష్మమైన వారిలో ఉన్నారన్న మాట మీకు చాలదా?” అని అన్నారు.

(సహాయ బుభారీ:- 63వ ప్రకరణం - మనాభిఱీ అన్నార్, 7వ అధ్యాయం - ఫజ్లీ దూరిల్ అన్నార్)

4వ అధ్యాయం - దైవసహాయంపై ప్రవక్త (సల్లం) సమ్మకం, ఆయనకు దైవరక్షణ

1470. హజ్జత్ జాబిర్ బిన్ అబ్బల్లా (రజి) కథనం :- మేము దైవప్రవక్త (సల్లం)తో కలసి నజద్ యుద్ధంలో పాల్గొన్నాం. ఎండ తీవ్రమయిపోయినప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక లోయలోకి చేరుకున్నారు. ఆ లోయలో ఒక విధమైన ముండ్లచెట్టు అనేకం ఉన్నాయి. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక చెట్టు క్రిందికి చేరి, ఖడ్గాన్ని చెట్టుకు ప్రేలాడచీసి చెట్టు నీడలో విశ్రాంతి కోసం పడుకున్నారు. మిగిలిన వాళ్లు కూడా నలువైపులా వ్యాపించి ఉన్న చెట్టు నీడన విశ్రాంతి తీసుకోసాగారు. కాస్పిపటికి దైవప్రవక్త (సల్లం) మమ్మల్లికి కేవేసి పిలిచారు. మేము వెంటనే లేచి ఆయన దగ్గరకు వెళ్లాము. చూస్తే, అక్కడ దైవప్రవక్త (సల్లం) ఎదురుగా ఒక పల్లెవాసి కూర్చొని ఉన్నాడు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) మాకిలా తెలియజేశారు :- “నేను పడుకొని ఉండే ఒక వ్యక్తి వచ్చి నా ఖథ్లం చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. నేను మేల్కొని చూస్తే అతను వరలేని ఆ కత్తి పట్టుకొని నా తలవైపు నిల్చున్నాడు. అతనలా కత్తి పట్టుకొని ‘నా బారి నుండి నిన్నెవరు కాపాడుతారు?’ అని అన్నాడు. నేను ‘దేవుడు కాపాడుతాడు’న్నాను. ఈ మాట విని అతను ఖడ్గాన్ని వరలోకి నెట్టి కూర్చున్నాడు. ఆ వ్యక్తి ఇతనే.”

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ వ్యక్తికి ఎలాంటి శిక్ష విధించలేదు.

(సహాయ బుభారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగజి, 32వ అధ్యాయం - గజ్యతి బనీ ముస్లిమ్ ఖుజాలు)

2వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) తెచ్చిన దివ్యజ్ఞానం - దాని విశిష్టత

1471. హాజర్త్ అబూ మూసా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- దేవుడు నాకిచ్చి పంపిన జ్ఞానోపదేశాలు నేలపై కురిసే కుండపోత వర్షం లాంటివి. ఆ వర్షం ద్వారా నీటిని బాగా పీల్చుకునే సారవంతమైన నేలలో పచ్చిక, చెట్లు చేమలు మొలుస్తాయి. గట్టి నేల ఆ వర్షపు నీటిని నిరోధించి నిల్వ చేస్తుంది. దేవుడు ఆ నీటితో మానవులకు ప్రయోజనం చేకూర్చుతాడు. వారు దాన్ని త్రాగుతారు, పంట భూముల కోసం వినియోగించుకుంటారు. ఈ వర్షమే మెట్టపల్లాలు లేని చదువైన నేలపై కూడా కురుస్తుంది. కాని ఆ నేల నీటిని (పీల్చుకోవడం గాని) నిరోధించడం గాని, పచ్చికను, చెట్లను మొలకెత్తించడం గాని చేయజాలదు. ఈ (పై రెండు) ఉదాహరణలు దైవధర్మాన్ని అర్థం చేసుకున్న వ్యక్తికి వర్తిస్తాయి. దేవుడు నాకిచ్చి పంపిన జ్ఞానం ఆ వ్యక్తికి ప్రయోజనం చేకూర్చుతుంది. అతనా జ్ఞానాన్ని ఆర్థించి ఇతరులక్కుడా నేర్చుతాడు. ఈ (మూడవ) ఉదాహరణ అహంకారం, మురళిమానం గల వ్యక్తికి వర్తిస్తుంది. అతను తన అహంకారం కారణంగా ధర్మం వైపు దృష్టి సారించడు, దేవుడు నాకిచ్చి పంపిన హితోపదేశాలను స్వీకరించడు.*

(సహాయ బుభారీ:- 3వ ప్రకరణం - ఇల్స్, 20వ అధ్యాయం - ఫల్లిమన్ అలిమ వ అల్లమ్)

3వ అధ్యాయం - ముస్లిం అనుచర సమాజంపై దైవప్రవక్త (సల్లం) వాత్సల్యం

1472. హాజర్త్ అబూ హాసైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- నన్ను, (నా అనుచర సమాజం) ప్రజలను ఈ విధంగా పోల్చువచ్చు. ఒక వ్యక్తి అగ్నిని రాజైయగా దాని వెలుగు నలుపైపులా వ్యాపిస్తుంది. అప్పుడు ఉసుళ్లు, కీటకాలు వచ్చి అందులో పడుతుంటాయి. ఆ వ్యక్తి వాటిని నిరోధిస్తాడు, (అగ్నిలో పడకుండా) ఆపడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. కాని అవి ఆగవు, అగ్నిలోకి పోయి పడుతూనే ఉంటాయి. అదే విధంగా నేను కూడా మిమ్మల్ని మీ నడుము పట్టి నరకాగ్నిలో పడిపోకుండా నిరోధిస్తున్నాను. కాని ఈ జనం నరకంలోకే పోయి పడుతున్నారు.

(సహాయ బుభారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిఖాథ, 26వ అధ్యాయం - అల్ జ్మిహ అనిల్ మఱసి)

★ ఇమామ నవవీ (రహ్మానీ) ఇలా రాస్తున్నారు: నేల మూడు రకాలుగా ఉంది. అలాగే మానవుల్లో కూడా మూడు రకాల వారున్నారు. మొదటి రకం సారవంతమైన నేల వర్షం పగానే పచ్చిక, పంటు ఉత్సత్తి చేసి సస్యామలమపుతుంది. ప్రజలు దాని వల్ల ప్రయోజనం పొందుతారు. ధర్మవిద్య నేర్చుకొని, దాన్ని స్వయంగా ఆపరించడమే గాక, ఇతరులక్కుడా నేర్చుతూ వారికి ప్రయోజనం చేకూర్చే వ్యక్తి ఈ సారవంతమైన నేల వంటివాడు.

ందం రకం నేల పచ్చిక, పంటు వగైరా ఉత్సత్తి చేయపాయినా వర్షపు నీటిని ఆపుకొని నిలుప చేస్తుంది. దానివల్ల మానవులు, జంతువులు ప్రయోజనం పొందుతారు. ధర్మవిద్య నేర్చుకున్నప్పటికీ దాని ద్వారా సమకాలీన సమస్యలకు పరిష్కారం చూసగలిగే అంత దక్కత లేని వ్యక్తి ఈ నేల వంటివాడు. అయినప్పటికీ ప్రజలు అతను చేపే ధార్మిక విషయాలు విని ప్రయోజనం పొందుతారు.

మూడవ రకం నేల చదువైన మెరక నేల. ఇది పచ్చిక, పంటు వగైరా ఏదీ ఉత్సత్తి చేయజాలదు. వర్షపు నీటిని కూడా నిల్వచేయజాలదు. ధర్మం పట్ల నిర్దిష్ట వైఫారి అవలంబించిన వాత్సి ఇలాంటి నేలతో పోల్చువచ్చు. ఇతను ధర్మజ్ఞానాన్ని జ్ఞాపకం పెట్టుకోదు. అతని దగ్గర ఎవరు ఎలాంటి ధార్మిక విషయమూ నేర్చుకోలేదు. (సంకలనకర్త)

7వ అధ్యాయం - ఈయనే అంతిమ దైవప్రవక్త (సల్లం)

1473. హాజిత్ అబూ హరైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా తెలియజేశారు :- నన్ను, నాకు పూర్వం వచ్చిపోయిన ప్రవక్తలను ఈ విధంగా పోల్చువచ్చు - ఒక వ్యక్తి ఒక జల్లుకట్టించాడు. దాన్ని అన్ని విధాలా తీర్చిదిద్దాడు. కాని ఓ మూలలో ఒక ఇటుక పెట్టేంత ఖాళీ వదలిపెట్టాడు. ప్రజలు ఆ ఇంటిని నలువైపులా తిరిగి చూసి “ఇంత అందమైన ఈ ఇంటికి” ఇక్కడ ఇటుక ఎందుకు పెట్టలేదు! ” అని ఆశ్చర్యపోయారు - కనుక ఆ ఇటుకను నేనే. ఆ విధంగా నేను (అందరి కన్నా చివర్లో వచ్చిన) అంతిమ దైవప్రవక్తను*.

(సహాయ బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాభివ్, 18వ అధ్యాయం - భాతిమున్నవియ్యాన్)

1474. హాజిత్ జాబిర్ బిన్ అబ్బుల్లా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:- నన్ను, నాకు పూర్వం వచ్చిపోయిన దైవప్రవక్తలను ఈ విధంగా పోల్చువచ్చు - ఒక వ్యక్తి ఒక జల్లునిర్మించాడు. నిర్మాణం పూర్తయింది. దాన్ని అన్ని విధాలా తీర్చిదిద్దాడు. కాని (ఓ మూలన) ఒక ఇటుక పట్టేంత ఖాళీ వదలిపెట్టాడు. ప్రజలు ఆ ఇంట్లో ప్రవేశించి (తిరిగి చూసి) “ఇక్కడ ఒక ఇటుక ఉండవలసిన ఖాళీ చోటును గనక వదలి పెట్టుకుండా ఉంచే ఈ జల్లు పరిపూర్ణతను సంతరించు కునేది” అని అన్నారు.

(సహాయ బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాభివ్, 18వ అధ్యాయం - భాతిమున్నవియ్యాన్)

9వ అధ్యాయం - కొసర్ సరస్వతి - దాని వైశిష్ట్యం

1475. హాజిత్ జూందువ్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్వేధించారు:- (కొసర్) కోనేటి దగ్గరకు నేను మీ అందరికంటే ముందు చేరుకుంటాను (అక్కడ నేను మీ కోసం నిరీక్షిస్తూ ఉంటాను).

(సహాయ బుభారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభాఫ్, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ భాలిల్లాహి తాలా జన్మా అతయొ కల్ కొసర్)

1476. హాజిత్ సహెల్ బిన్ సాద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలిపారు:- (కొసర్) సరస్వతి దగ్గరకు నేను మీ అందరికంటే ముందుగా చేరుకొని మిమ్మల్ని స్వాగతించడానికి నిరీక్షిస్తూ ఉంటాను. నా దగ్గరకు వచ్చిన ప్రతి వ్యక్తి ఈ సరస్వతి నీరు త్రాగుతాడు. ఈ నీరు (ఓసారి) త్రాగిన వాడికి ఇక ఎన్నటికీ దాహమవదు. మరికొందరు నా దగ్గరికి రావడానికి ప్రయత్నిస్తారు. నేను వారిని

★ ఈ హాదీసులో దైవప్రవక్తలను, వారు తెచ్చిన బోధనలు, హితోపదేశాలను ఒక భవనంతో పోల్చువం జరిగింది. దీనికి పటిష్ఠమైన పునాదులు వేయబడ్డాయి. దాని కట్టడం ఎంతో అందంగా, అధ్యాత్మంగా నిర్మించబడింది. కాని అందులో ఒక చోట ఒక ఇటుక పట్టేంత ఖాళీ వదిలి వేయబడింది. అత్యున్నత సైతిక విలువల సంస్కారమైన పంపబడిన అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) ని ఇక్కడ ఈ స్థలాన్ని పూరించే ఇటుకలో పోల్చడం జరిగింది. ఆయన ప్రతివించి అధ్యాత్మమైన ఈ దైవ దేశాధానికి చివరి ఇటుకను అమర్చి దానికి పరిపూర్ణతావ్యాప్తి చేకూర్చారు. ఆ తరువాత ఈ సాధానికి మరే ఇటుకా అవసరం లేదు. అదే విధంగా మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) తరువాత మానవాలి మార్గదర్శనానికి మరే దైవప్రవక్త ప్రభవించదు. (సంకలనకర్తృ)

గుర్తుపడ్డాను. వారు కూడా నన్ను గుర్తు పట్టవచ్చు. అయినప్పటికీ వారిని నా దగ్గరకు రాకుండా నిరోధించడం జరుగుతుంది.

(సహాహా బుభారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభార్ట్, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ ఫోలిల్స్‌హా తాలా ఇన్నా ఆతమ్యనా కల్ కాసర్)

1477. హాజిత్ అబూ సయాద్ ఖుదరి (రజి) కథనం:- పై హాదీసును హాజిత్ అబూ సయాద్ (రజి) కూడా ఉల్లేఖించారు. అయితే ఆ హాదీసులో ఈ విషయం అదనంగా ఉంది -

నేను (అంటే దైవప్రవక్త) వారిని చూసి “ఏరు నా వారు (నా అనుచర సమాజం ప్రజలు)” అని అంటాను. కానీ “మీరు (ఇహాలోకం వీడి) పోయిన తరువాత ఏరు ఏమేమి చేశారో (ధర్మంలో ఎలాంటి కొత్త పోకడలు సృష్టించారో, ధర్మ వ్యక్తిరేక వైభరి అవలంబించారో) మీకు తెలియదు” అని నాకు సమాధానం ఇవ్వబడుతుంది. అప్పుడు నేను వారితో “దూరంగా ఉండుండి, నా తరువాత దైవధర్మాన్ని మార్చేసిన వారు దూరంగా ఉండాలి” అని అంటాను.

(సహాహా బుభారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభార్ట్, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ ఫోలిల్స్‌హా తాలా ఇన్నా ఆతమ్యనా కల్ కాసర్)

1478. హాజిత్ అబ్బుల్లా బిన్ అమ్ర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ఉండ్చించారు:- నా సరస్సు ఒక నెల ప్రయాణం చేసిన దూరమంత పాదవుగా ఉంటుంది. అందులోని నీళ్ళు పాలకంటే తెల్లగా, దాని పరిమళం కస్తూరి కంటే ఎక్కువ సువాసనగా ఉంటాయి. అక్కడ ఉండే అసంఖ్యాకమైన చెంబులు ఆకాశంలోని నక్షత్రాల దృశ్యాన్ని తలపింపజేస్తాయి. అందులో ఎవరైనా ఒక్కసారి నీరు త్రాగితే ఇక ఎన్నటికీ అతనికి దాహం వేయదు.

(సహాహా బుభారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభార్ట్, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ ఫోలిల్స్‌హా తాలా ఇన్నా ఆతమ్యనా కల్ కాసర్)

1479. హాజిత్ అస్స్ బిన్ అబూబకర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా తెలిపారు:- నేను (కాసర్) సరస్సు దగ్గర ఉండి మీలో నుండి వచ్చే ప్రతి వ్యక్తినీ చూస్తుంటాను. కొంత మందిని నా దగ్గరకు రాకుండా నిరోధించడం జరుగుతుంది. నేనప్పుడు “దేవా! ఏరు నా వారు. నా అనుచర సమాజం సభ్యులు కదా!” అని అంటాను. కానీ “మీ తరువాత ఏరు ఏమేమి చేశారో మీకేముయినా తెలుసా? దైవసాక్షి! మీరు (ఇహాలోకం వీడి) పోయిన తరువాత ఏరు ఎప్పుడూ అజ్ఞానం, అనాగరిక చేప్పల వైపుకే మరలిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉండేవారు” అని నాకు సమాధానం ఇవ్వబడుతుంది (అంటే ఏరు అజ్ఞాన కాలంలో ఉండిన మూర్ఖ సంప్రదాయాలను, దైవ ధర్మంలో లేని కొత్త పోకడలను ఇస్తాంలో ప్రవేశపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉండేవారని అర్థం).

(హాజిత్ అస్స్ (రజి) నుండి హాదీసు గ్రహించిన) హాజిత్ అబూ ములైక (రహ్మాలై) ఈ హాదీసు విన్నించిన తరువాత “దేవా! మేము మళ్ళీ అజ్ఞానం, మూర్ఖత్వాల వైపుకు మరలిపోకుండా, నీ ధర్మం

విషయంలో మేము పరీక్షకు గురి కాకుండా మమ్మల్ని కాపాడు అని ప్రార్థించారు.

(సహాయ బుభారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభాఫ్, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ భాలిల్లపా తాలా జన్మ ఆతమ్యనా కల్ కాసర్)

1480. హజుత్ ఉఖ్యా బిన్ అమిర్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఉహద్ అమరగతుల కోసం ఎనిమిది సంవత్సరాల తరువాత (జనాజా) నమాజ్ చేశారు. చనిపోయిన వారికి, బుతికున్న వారికి అందరికీ ఏద్వోలు చెబుతున్న విధంగా ఈ నమాజ్ చేశారు. ఆ తరువాత మస్సిద్లో వేదిక ఎక్కు ఇలా ఉద్వోధించారు - “నేను సారథిగా, జట్టు నాయకుడిగా మీకు ముందుగా వెళ్లున్నాను. నేను మీకు సాక్షిని, పర్యవేక్షకుడిని. ఇక మీరు నన్న కొసర్ సరస్సు దగ్గర కలుసుకుంటారు. నేనిక్కడ నిలబడి కూడా దాన్ని (కొసర్ సరస్సుని) చూడగలుగుతున్నాను. నేను వెళ్లిన తరువాత మీరు మత్తు ఒపుడైవారాధకులయి పోతారేమోనన్న భయమిప్పడు నాకు ఏమాత్రం లేదు. కానీ నా భయమల్లా మీరు ప్రాపంచిక వ్యామోహంలో చిక్కుకుపోతారేమోనన్నదే.”

(సహాయ బుభారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 17వ అధ్యాయం - గజ్యత ఉహద్)

1481. హజుత్ అబ్బుల్లా బిన్ మన్వాద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్వోధించారు:- నేను మీకు ముందుగా కొసర్ సరస్సు దగ్గరికెళ్ళి మీ కోసం నిరీక్షిస్తుంటాను - మిమ్మల్ని స్వాగతించడానికి. మీలో కొందరు నా దగ్గరకు వస్తారు. అయితే వారిని నా దగ్గరకు రాకుండా ఆపడం జరుగుతుంది. నేనప్పుడు “దేవా! వీరు నా సహచరులు” అని అంటాను. “మీరు చనిపోయిన తరువాత వీరు దైవధర్యంలో ఏవి కొత్త విషయాలు, వినుాత్మ పోకడలు సృష్టించారో మీకు తెలియదు” అని నాకు సమాధానం ఇవ్వబడుతుంది.

(సహాయ బుభారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభాఫ్, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ భాలిల్లపా తాలా జన్మ ఆతమ్యనా కల్ కాసర్)

1482. హజుత్ హరిసా బిన్ వహబ్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలిపారు :- కొసర్ సరస్సు మదీనా నుండి (యమన్లోని) సనా వరకు ఎంత దూరం ఉంటుందో అంత పాడవుగా ఉంటుంది.

(సహాయ బుభారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభాఫ్, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ భాలిల్లపా తాలా జన్మ ఆతమ్యనా కల్ కాసర్)

1483. హజుత్ హరిసా (రజి)తో హజుత్ ముస్తారిద్ (రజి) మాట్లాడుతూ “మీరు దైవప్రవక్త (సల్లం) నోటు (కొసర్ సరస్సు దగ్గరుండే) చెంబులను గురించి వినలేదా?” అని అడిగారు. హజుత్ హరిసా (రజి) వినలేదన్నారు. అప్పుడు హజుత్ ముస్తారిద్ (రజి) “మీకు ఆ సరస్సు దగ్గర చెంబులు నక్కతాల్లా (మెరసిపోతూ, అసంఖ్యాకంగా) కన్నిస్తాయి - (అని దైవప్రవక్త (సల్లం) తెలియజేశారు)” అని అన్నారు.

(సహాయ బుభారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభాఫ్, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ భాలిల్లపా తాలా జన్మ ఆతమ్యనా కల్ కాసర్)

1484. హాజిత్ అబ్బల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:- మీ ముందు ఒక సరస్సు ఉంటుంది. అది ‘జర్వా’ నుండి ‘అజీర్వో’ వరకు ఎంత దూరం ఉంటుందో అంత పొడవుగా ఉంటుంది.¹

(సహిహారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభాఫీ, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ భోల్లాహి తాలా ఇన్నా ఆతయ్యొ కల్ కాసరీ)

1485. హాజిత్ అబ్బా హల్లైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు:- ఎవరి అధీనంలో నా ప్రాణం ఉండో ఆ శక్తిమంతుని సాక్షి! మన సరస్సు దగ్గర్ ర్యుండి ఇతరుల బంబెలను దూరంగా ఎలా తోలేస్తామో, అలాగే నేను నా (కాసరీ) సరస్సు దగ్గర్ ర్యుండి కొందరు మనుషుల్ని దూరంగా తోలగిస్తాను.

(సహిహారీ:- 42వ ప్రకరణం - ముసాఖాతీ, 10వ అధ్యాయం - ముర్జు ఆన్న సహిబలే హాజీ వల్ ఖుర్జుషి అహాఖ్ విమాయహీ)

1486. హాజిత్ అనన్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- నా సరస్సు ‘ఐలా’ నుండి ‘సనా’² వరకు ఎంత దూరం ఉంటుందో అంత పొడవుగా ఉంటుంది. అక్కడ, ఆకాశంలో ఎన్ని నక్షత్రాలుంటాయో అన్ని చెంబులుంటాయి.

(సహిహారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభాఫీ, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ భోల్లాహి తాలా ఇన్నా ఆతయ్యొ కల్ కాసరీ)

1487. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలిపారు :- నా అనుచరుల్లో కొందరు నా సరస్సు దగ్గరకి వస్తారు. నేను వారిని గుర్తుపడ్డాను కూడా. కానీ వారిని నా దగ్గర్ ర్యుండి లాగి దూరంగా నెట్టివేయడం జరుగుతుంది. అప్పుడు నేను “వీరు నా అనుచరులు” అంటాను. కానీ “మీరు (ఇహలోకం వీడి) పోయిన తరువాత వీరు ఎలాంటి కొత్త పోకడలు సృష్టించారో మీకు తెలియదు” అని నాకు సమాధానం ఇవ్వబడుతుంది.

(సహిహారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిభాఫీ, 53వ అధ్యాయం - ఫిల్ హాజి వ భోల్లాహి తాలా ఇన్నా ఆతయ్యొ కల్ కాసరీ)

10వ అధ్యాయం - ఉహద్ యుద్ధంలో జిబ్రిల్, మీకాయాల్లు ప్రవక్త తరపున పోరాడటం

1488. హాజిత్ సాద్ బిన్ అబీ వభాన్ (రజి) కథనం:- ఉహద్ యుద్ధంలో నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందు ఇద్దరు వ్యక్తులు అయినకు రక్షణగా అవిశ్వాసులతో పోరాడుతుంటే చూశాను. వారిద్దరు తెల్లబట్టలు ధరించి ఉన్నారు. యుద్ధం చేయడంలో పూర్తిగా లీనమైపోయారు. వారిద్దర్ని నేను ఇది

1. హాజిత్ ఫస్తలాని (పహ్లై) ప్రకారం ‘జర్వా’, ‘అజీర్వో’ అనేవి సిరియా దేశంలోని రెండు పట్టణాల పేర్లు. ఈ రెండు పట్టణాల మర్గ మూడు రాత్రుల ప్రయాణమంత దూరం ఉంటుంది. (సంకలనకర్త)

2. ‘ఐలా’ అనేది సిరియా దేశంలోని ఒక ప్రముఖ పట్టణం పేరు. కానీ ఈ నాదరి నిర్మన ప్రదేశంగా మారిపోయింది. ‘సనా’ అనేది యమ దేశంలోని ముఖ్య పట్టణం పేరు. (సంకలనకర్త)

వరకు గాని ఆ తరువాత గాని చూడలేదు.

(సహాయ బుభారీ:- 6 వ ప్రకరణం - మాజి, 18వ అధ్యాయం - జ్ఞాపమ్ముత్తుయిషతాన్ ఏనెకుమ్ అస్తిషపలా)

11వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) శేర్యం

1489. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) అందరికన్నా ఎంతో అందమైనవారు. అందరికన్నా ఎక్కువ పరాక్రమశాలి. ఓ రోజు రాత్రి మధీనా ప్రజలు శత్రు భయంతో బిక్కుబిక్కు మంటున్నారు. ఏవో ధ్వనులు వినబడుతుంబే ఏమిటో చూద్దామని భయపడుతునే బయలుదేరారు. చూస్తే వారికి ఎదురుగా దైవప్రవక్త (సల్లం) తిరిగస్తున్నారు. అప్పటికే ఆయన (ఆ ధ్వనుల గురించిన) వివరాలన్నీ తెలుసుకున్నారు. ఆయన అబూ తల్లూ (రజి) గారి గుర్రం ఎక్కారు. దాని మీద ఎలాంటి జీను కూడా లేదు. ఆయన భుజానికి ఖాడ్డం ప్రేలాడదీయబడి ఉంది. ఆయన వారిని చూసి “భయపడకండి, భయపడాల్సిన పనిలేదు” అని అన్నారు. ఆ తరువాత “ఈ గుర్రం సముద్రంలా ఎంతో వేగంతో పరుగెత్తడం గమనించాను” అని అన్నారు ఆయన.

(సహాయ బుభారీ:- 56వ ప్రకరణం - జపాద్, 82వ అధ్యాయం - ఆలో హమాయిల్ వతాలీఫిస్సైఫ్ బిల్ ఉనబ్)

12వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) అసామాన్య దాతృత్వం

1490. హాజిత్ అబ్బుల్లా బిన్ అబ్బౌస్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) అందరికన్నా ఎక్కువ దానళిలురు. ఆయన దానధర్మాలు రమజాన్ నెలలో అత్యధికంగా కన్సిస్తాయి. రమజాన్ నెలలో హాజిత్ జిబుయాల్ (అలైహి) ఆయన దగ్గరకు ప్రతి రాత్రి వస్తుండేవారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆయనతో కలసి ఖుర్జాన్ పారాయణం చేసేవారు. వాస్తవానికి దానధర్మాలు చేయడంలో ఆయన (సల్లం) ప్రభంజనం కన్నా చురుకుగా ఉండేవారు.

(సహాయ బుభారీ:- 1వ ప్రకరణం - పచ్చ, 5వ అధ్యాయం - హధ్జసనా అబ్బాన్)

13వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) మానవులందరి కన్నా సుగుణవంతులు

1491. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం:- నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గర పదేండ్లు సేవ చేశాను. కాని ఆయన నన్ను ఏనాడూ కోపగించుకోలేదు; పరుషంగా మాట్లాడలేదు. కనీసం “నువ్విలా ఎందుకు చేశావ”ని కూడా ఆయన నన్నడగలేదు.

(సహాయ బుభారీ:- 78వ ప్రకరణం - ఆదవ్, 39వ అధ్యాయం - హస్సుల్ ఖులుఫి వస్సభా వమా యుక్రమ ఏనల్ బుభి)

1492. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) మధీనాకు (వలస) వచ్చిన తరువాత హాజిత్ అబూ తల్లూ (రజి) (హాజిత్ ఉమ్మె సులైమ్ (రజి) భర్త, హాజిత్ అనన్ (రజి) గారి సపతి తండ్రి) నా చేయి పట్టుకొని దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి తీసికెళ్లారు. ఆయనతో “దైవప్రవక్త! అనన్ (రజి) చాలా బుద్ధిమంతుడు. ఇతడ్ని మీ సేవకోసం పెట్టుకోండి” అని అన్నారు. నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇంటా బయటా సేవ చేశాను. కాని దైవస్కాక్షి! నేను చేసిన ఏ పని విషయంలో కూడా నువ్వేందుకు ఇలా చేశావు అని ఆయన నన్నప్పుడూ అనలేదు. అలాగే నేను చేయని పని విషయంలో నువ్వేందుకు ఇలా

చేయలేదు అని కూడా ఆయన నన్నెప్పుడూ మందలించలేదు.

(సహారో బుభారీ:- 87వ ప్రకరణం - దియాత్, 27వ అధ్యాయం - మనిషునా అబ్బున్ జె సబియా)

14వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం)ను ఏదైనా అడిగినప్పుడు ఆయన ఏనాడు లేదని అనలేదు

1493. హాజిత్ జాబిర్ బిన్ అబ్బుల్లా (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం)ను ఏదైనా వస్తువు అడిగినప్పుడు ఆయన ఏనాడు లేదని అనలేదు.

(సహారో బుభారీ:- 78వ ప్రకరణం - అదబ్, 39వ అధ్యాయం - హస్సుల్ ఖులుఖి వస్తుల్ వమా యుక్షమ మినల్ బుబ్లి)

1494. హాజిత్ జాబిర్ బిన్ అబ్బుల్లా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) చేత్తో చూపిస్తూ “బహారైన్ నుండి (రివెన్యూ) రాబడి గనక వేస్తే నేను మీకు ఇంతింత ఇస్తాను” అని అన్నారు. కానీ దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇహలోకం వీడిపోయే వరకూ బహారైన్ నుండి రాబడి రాలేదు. ఆ తరువాత బహారైన్ నుండి రాబడి వచ్చింది. అప్పుడు (ఖలిఫా) హాజిత్ అబూ బకర్ (రజి) ఒక ప్రకటన గావిస్తూ “దైవప్రవక్త (సల్లం) ఎవరికైనా ఏదైనా ఇస్తానని వాగ్గానం చేసి ఉంటే, లేదా ఆయన ఎవరికైనా అప్పుపడి ఉంటే వారంతా నా దగ్గరకు వచ్చి అడగవచ్చు, నేను వారికి (ఆ డబ్బు లేక వస్తు సంపద ఏదైనా సరే) చెల్లిస్తాను” అని అన్నారు. నేనప్పుడు హాజిత్ అబూ బకర్ (రజి) దగ్గరకెళ్ళి “దైవప్రవక్త (సల్లం) నాతో ఈ ఈ మాటలు చెప్పారు” అని అన్నాను. అప్పుడు ఆయన నాకు రెండు చేతుల నిండా నాణాలు తీసి ఇచ్చారు. నేను వాటిని లెక్కిస్తే అవి అయిదొందలు తేలాయి. హాజిత్ అబూబకర్ (రజి) నాతో “ఇంకా కావాలంచే వాటికి రెట్టింపు తీసుకో” అని అన్నారు.

(సహారో బుభారీ:- 39వ ప్రకరణం - కిఫాలత్, 3వ అధ్యాయం - మనీత కప్పల అమృయ్యాతిన్దైనా)

15వ అధ్యాయం - ప్రవక్త భార్య పిల్లలపై వాత్సల్యం చూపడం పుణ్యకార్యం

1495. హాజిత్ అనన్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం :- ఓసారి మేము దైవప్రవక్త (సల్లం)తో కలసి అబూ యూసుఫ్ అనే ఒక కమ్యూరి ఇంటికి వెళ్ళాము. ఆ వ్యక్తి (దైవప్రవక్త కుమారుడు) హాజిత్ ఇబ్రాహీం (రజి)కు పాలుపట్టిన దాయా భద్ర. (అక్కడకు వెళ్ళిన తరువాత) దైవప్రవక్త (సల్లం) (కొడుకు) ఇబ్రాహీం (రజి)ని వడిలోకి తీసుకొని ఆయన్ని ముద్దాడారు, చుంబించారు.

ఆ తరువాత మేము మరొకసారి అబూ యూసుఫ్ ఇంటికి వెళ్ళాము. ఆ సమయంలో హాజిత్ ఇబ్రాహీం (రజి) కొన ఊపిరితో సతమతమవుతున్నారు. పిల్లవాడి పరిస్థితి చూసి దైవప్రవక్త (సల్లం) కశ్చ అప్రయత్నంగా చెమ్మగిల్లాయి. హాజిత్ అబ్బుర్హ్వాన్ బిన్ జెఫ్ (రజి) ఆయన్ని చూసి (ఆశ్చర్యపోతూ) “దైవ ప్రవక్త! మీరు కూడా దుఃఖిస్తున్నారా?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “ఇబ్బు జెఫ్! ఇవి కారుణ్యం, వాత్సల్యం కన్నీట్చు” అని అన్నారు. ఆ తరువాత ఆయన ఆ విషయాన్ని మరింత వివరిస్తూ “కశ్చ తప్పకుండా అత్రుపూరితాలవుతాయి, మనస్సు కూడా

బాధపడుతోంది. అయితే మా ప్రభువుకు ప్రీతికరమైన మాటలే నా నోట వెలువడుతాయి - జిభాహీమా! నీ ఎడబాటు మమ్మల్ని శోకసముద్రంలో ముంచివేసింది” అని అన్నారు.

(సహార్సి - 23వ ప్రకరణం - జాయిజ్, 44వ అధ్యాయం - భోలిన్సువియ్ (సల్లం) ఇన్నావిక లమహామాన్)

1496. హాజిత్ ఆయిషా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్మిథికి ఒక పల్లెవాసి వచ్చి “తమరు కూడా పిల్లలను ముద్దాడుతున్నారా! మేము మాత్రం ముద్దు పెట్టుకోము” అని అన్నాడు. దైవప్రవక్త ఈ మాట విని “దేవుడు మీ హృదయాల నుండి మమతానురాగాలను తీసివేస్తే (నేనేమి చేయగలను?) నేను వాటిని పుట్టించలేను కదా?” అని అన్నారు.

(సహార్సి - 78వ ప్రకరణం - అదవ్, 18వ అధ్యాయం - రహ్మాతిల్ వలది వ తఖీలిహీ వ ముఅనథిహీ)

1497. హాజిత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓ సారి హాజిత్ హాసన్ బిన్ అలీ (రజి)ని ముద్దాడారు. ఆ సమయంలో అక్కడే కూర్చున్న అల్లా బిన్ హాబిస్ తమీమి (రజి) అది చూసి “నాకు పది మంది పిల్లలున్నారు. కానీ వారిలో ఏ పిల్లవాడీ ఎన్నడూ నేను ముద్దాడలేదు” అని అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాటలు విని (అశ్వర్యంతో) ఆయన వైపు చూస్తూ “కనికరించని వాడు కనికరించబడు” అని అన్నారు.

(సహార్సి - 78వ ప్రకరణం - అదవ్, 18వ అధ్యాయం - రహ్మాతిల్ వలది వ తఖీలిహీ వ ముఅనథిహీ)

1498. హాజిత్ జిరీర్ బిన్ అబ్బుల్లా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- “కనికరించని వాడు కనికారానికి నోచుకోడు.”

(సహార్సి - 78వ ప్రకరణం - అదవ్, 27వ అధ్యాయం - రహ్మాతిన్నాసి వల్ బహాయిమ్)

16వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) బిడియం

1499. హాజిత్ అబూ సయీద్ ఖుదరీ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) పరదాలో ఉండే కన్నెపిల్ల కంటే కూడా ఎక్కువ బిడియపడేవారు.

(సహార్సి - 61వ ప్రకరణం - మనాఫివ్, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్సువియ్ (సల్లం))

1500. హాజిత్ అబ్బుల్లా బిన్ అల్మ్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) స్వభావంలో అళ్లీల చాయలు కూడా లేవు. ఆయన అళ్లీల మాటల జోలికే పోయేవారు కాదు. ఆయన (మమ్మల్ని ఉపదేశిస్తూ) “గుణగణాల రీత్యా మీలో ఉత్తముడైన వాడే అందరికంటే శ్రేష్ఠుడు” అని అన్నారు.

(సహార్సి - 61వ ప్రకరణం - మనాఫివ్, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్సువియ్ (సల్లం))

18వ అధ్యాయం - స్త్రీల పట్ల దైవప్రవక్త (సల్లం) దయా దాక్షిణ్యాలు

1501. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓసారి ప్రయాణంలో ఉన్నప్పుడు ఆయన వెంట అస్థిష్ట అనే ఓ సీగ్రో బానిస ఉన్నాడు. అతను కవితా గానం చేస్తూ ఒంటెను వేగంగా తోలుతుంటే

“నీ పాడు గాను అష్టషా! కాస్త నిదానంగా తోలు. కోమలాంగులను దృష్టిలో పెట్టుకో” అని అన్నారు.*

(సహాయ బుభారీ:- 78వ ప్రకరణం - అదబ్, 95వ అధ్యాయం - మాజాఅ ఫిబోలిరజల్ శైలక)

20వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) సొంత వ్యవహారంలో ప్రతీకారం తీర్చుకోరు

1502. హాజిత్ అయిషా (రజి) కథనం :- రెండు విషయాల్లో ఒక దాన్ని అవలంబించే స్వేచ్ఛ ఇవ్వబడినప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ రెండింటిలో సులభమైన విషయాన్నే ఎంచుకునేవారు. అయితే ఆ విషయం పాపకార్యమయి ఉండరాదు. ఒకభేష అ సులభమైన విషయం పాపకార్యమయితే అందరికంటే ఆయనే దానికి దూరంగా ఉంటారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఏనాడూ తన స్వవిషయంలో ఎవరిపైనా ప్రతీకారం తీర్చుకోలేదు. కానీ దైవాజ్ఞల పట్ల అవచారం జరిగితే మాత్రం ఆయన తప్పకుండా ప్రతీకారం తీర్చుకునేవారు.

(సహాయ బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్నబియ్య (సల్లం))

21వ అధ్యాయం - ప్రవక్త (సల్లం) దేహం పరిమళమయం, మృదువైనది

1503. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం :- నేనెన్నడూ దైవప్రవక్త (సల్లం) హాస్తం కంటే మృదువైన పట్లు వస్త్రం కూడా చూడలేదు. అలాగే ఆయన దేహం నుండి వెలువదే సుగంధ పరిమళాన్ని మించిన సువాసనను కూడా నేను ఎప్పుడూ ఆస్వాదించలేదు.

(సహాయ బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్నబియ్య (సల్లం))

22వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) చెమటలో సువాసన

1504. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం :- హాజిత్ ఉమ్మె సులైమ్ (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం) కోసం చర్యాన్ని పడకగా పరచేవారు. దాని మీదే దైవప్రవక్త (సల్లం) మధ్యాహ్నం వేళ విశ్రాంతి తీసుకునేవారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ విధంగా పడుకున్న తరువాత హాజిత్ ఉమ్మె సులైమ్ (రజి) ఆయన శరీరం నుండి వెలువదే చెమటను, వెంటుకల్పి ఒక సీసాలో పట్టుకునేవారు. ఆ తరువాత వాటిలో ఓ ప్రత్యేక సువాసన “సుక్”ని కలిపి దాచుకునేవారు.

(సహాయ బుభారీ:- 79వ ప్రకరణం - జ్యోతిషాన్, 41వ అధ్యాయం - మన్మారభామన ఫలాలి జ్ఞాహమ్)

23వ అధ్యాయం - ‘పౌలి’ సందర్భంలో చలి రోజుల్లో కూడా ప్రవక్త (సల్లం)కు చెమట

1505. హాజిత్ అయిషా (రజి) కథనం :- హాజిత్ హరిస్ బిన్ హోషామ్ (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం)ను

★ ఈ బానిస మధుర కంత స్వరం గలవాడు. అతని కవితాగానం విని ఒంటి పంపారుగా, వేగంగా నడిచేది. అందువల్ల దైవప్రవక్త (సల్లం) “కోమలాంగుల్చి దృష్టిలో పెట్టుకొని ఒంటెను నిదానంగా తోలు” అని అన్నారు. అయితే కొందరు హాదీసు ప్రేతులు ఈ హాదీసుకు వేరే అర్థాన్ని తీసుకున్నారు. దాని ప్రకారం మధుర కంత స్వరంగల ఈ బానిస ప్రేమ కవితులు పరిస్పుండే, దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆకివితల ప్రభావం తీల హృదయాలపై పడి గాజలాంటి వారి సున్నిత హృదయాలు పగిలి పావధ్యని, లేదా అనుచిత ప్రభావం పడవధ్యని భావించి అలా చేయవద్దని అతట్టి వారించారు. ఇమామ్ నవవీ (రహ్మాన్) దీనిపై వ్యాఖ్యానిస్తూ “పాట వ్యధిచారానికి మంత్రం వంటిది”ని అన్నారు.

(అనువాదకుడు)

“దైవప్రవక్త! మీపై దివ్యవిష్ణుతి (వహీ) ఎలా అవతరిస్తుంది?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా సమాధానమిచ్చారు : “దివ్యవిష్ణుతి (వహీ) అవతరించినప్పుడు ఒక్కసారి అది నాకు గంటమోతలా విన్నిస్తుంది. ఈ పరిస్థితి నాకు చెప్పబడిన విషయాలు నా మేధలో నిక్షిప్తమయిపోతాయి. ఒక్కసారి (దివ్యవిష్ణుతి (వహీ) తెచ్చే) దైవదూత నా దగ్గరికి మానవాకారంలో వచ్చి నాతో సంభాషిస్తారు. ఆయన చెప్పినది నేను గుర్తుంచుకుంటాను.”

నేనొకసారి తీవ్రమైన చలి ఉన్న రోజు ఆయనపై దివ్యవిష్ణుతి (వహీ) అవతరిస్తుండగా చూశాను. దివ్యవిష్ణుతి (వహీ) స్థితి అంతమైపోగానే ఆయన నుదుటి నుండి స్వేద బిందువులు రాలసాగాయి.

(సహాయ బుభారీ:- 1వ ప్రకరణం - వహీ, 2వ అధ్యాయం - పూర్వసనా అభ్యుల్లా బిన్ యూసుఫ్)

25వ అధ్యాయం - ప్రవక్త (సల్లం) ముఖారవిందం, శరీరాకృతులు అందరికంటే అందమైనవి

1506. హాజర్త్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) మరీ అంత పాడవరి కాదు, మరీ అంత పాట్టివారూ కాదు, మధ్యస్థంగా ఉంటారు. విశాలమైన వక్షస్థలం (తో నిండుగా ఉంటారు). శిరోజాలు చెవి తమ్మె దాకా ప్రేలాడుతూ ఉంటాయి. నేనొకసారి ఆయన్ని అరుణ వప్పాలు ధరించి ఉండగా చూస్తే ఆయన ఎంతో అందంగా కన్పించారు. అంతటి సౌందర్యాన్ని నేను మరే వస్తువులోనూ చూడలేదు.

(సహాయ బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖ్వ, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్నవియ్య (సల్లం))

1507. హాజర్త్ బరాబిన్ ఆజిబ్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) ముఖారవిందం అందరి కంటే ఎంతో అందమైనది. సద్గుణ సంపత్తిలోనూ ఆయన యావత్తు మానవుల కంటే గొప్ప సద్గుణశాలి. ఆయన మరీ అంత పాడవరి కాదు, మరీ అంత పాట్టి కాదు.

(సహాయ బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖ్వ, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్నవియ్య (సల్లం))

26వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) శిరోజాలు

1508. హాజర్త్ అనన్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) శిరోజాలు వంకీలు తిరిగిన జుత్తులా ఉండవు. పూర్తి సరిగా కూడా ఉండవు. మధ్యస్థంగా ఉంటాయి. అవి ఆయన రెండు చెవుల మధ్య భుజాలపై ప్రేలాడుతుంటాయి.

(సహాయ బుభారీ:- 77వ ప్రకరణం - లిబాన్, 68వ అధ్యాయం - అల్ జాద్)

1509. హాజర్త్ అనన్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) తల వెండ్రుకలు ఆయన భుజాలను తాకుతుంటాయి.

(సహాయ బుభారీ:- 77వ ప్రకరణం - లిబాన్, 68వ అధ్యాయం - అల్ జాద్)

29వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) వృద్ధాప్య దశ

1510. హాజిత్ ముహమ్మద్ బిన్ సీరీన్ (రహ్మాన్) కథనం :- నేనోకసారి హాజిత్ అనన్ (రజి)ను “దైవప్రవక్త (సల్లం) తమ తల వెండుకలకు రంగు పూసుకునేవారా?” అని అడిగాను. దానికి హాజిత్ అనన్ (రజి) సమాధానమిస్తా “ఆయనలో వృద్ధాప్య నూచనలు బహు తక్కువగా ద్వోతక మయ్యాయి” అని అన్నారు.

(సహితో బుభారీ:- 77వ ప్రకరణం - లిబాన్, 66వ అధ్యాయం - మాయుజ్ఞారు ఫిష్ట్షెబ్)

1511. హాజిత్ అబూ హంజైఫా సవాయి (రజి) కథనం :- నేను దైవప్రవక్త (సల్లం)ను చూశాను. ఆయన గడ్డం వెండుకల్లో క్రింది పెదవి క్రింది భాగంలో కాస్తుంత తెలుపుదనం చూశాను.

(సహితో బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్సుచియ్య (సల్లం))

1512. హాజిత్ అబూ హంజైఫా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) రూపురేఖల్లో హాజిత్ హాసన్ (రజి)ని పోలి ఉండేవారు.

(సహితో బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్సుచియ్య (సల్లం))

30వ అధ్యాయం - ప్రవక్త (సల్లం) దేహంపై దైవదేత్య ముద్ర

1513. హాజిత్ సాయిబ్ బిన్ యజీద్ (రజి) కథనం :- మా పిన్నమ్మ నన్ను దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి తీసికిట్టి “దైవప్రవక్త! నా ఈ సొదరి కుమారుడు జబ్బుపడ్డాడు” అని అన్వించి. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) నా తలను నిమురుతూ నా శ్రేయోశుభాల కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించారు. ఆ తరువాత ఆయన వుజా చేశారు. ఆయన వుజా చేయగా మిగిలిపోయిన నీళ్ళను నేను త్రాగాను. తరువాత ఆయన వెనుక నిలబడ్డాను. ఆయన భుజాల మధ్య నేను దైవ దేత్య ముద్రను చూశాను. అది పందిరి మంచానికుండే దారపు కుచ్చులా ఉంది.

(సహితో బుభారీ:- 4వ ప్రకరణం - వుజా, 40వ అధ్యాయం - జాత్రిమాలిఫజ్జ వుజాయిన్నాన్)

31వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) రూపురేఖలు, ఆయన వయస్సు

1514. హాజిత్ అనన్ బిన్ మాలిక్ (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం) రూపురేఖలు (వగ్గొరా) వర్ణిస్తా ఇలా తెలియజేశారు : - ఆయన మరీ అంత పొడగరీ కాదు, మరీ అంత పొట్టీ కాదు. మధ్యస్థంగా ఉంటారు. దేహచ్ఛాయ ఎరువు కలసిన తెలుపు రంగులో ఉంటుంది. మరీ అంత తెలుపూ కాదు, మరీ అంత ఎరుపూ కాదు. తల వెంట్లుకలు మరీ అంత వంకీలు తిరిగి ఉండవు. పూర్తి సరిగా కూడా ఉండవు. నలభై ఏళ్ళవయస్సులో ఆయనపై దివ్యావిష్ణుతి (వహీ) ప్రారంభమైంది. మక్కాలో పది సంవత్సరాల దాకా ఆయనపై దివ్య ఖుర్జాన్ అవతరిస్తా ఉండింది.* మదీనాలో కూడా పదేండ్లపాటు ఖుర్జాన్ అవతరించింది. ఆయన తలలో, గద్దంలో ఇరవై కూడా నెరసిన వెండుకలు లేవు.

(సహితో బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్సుచియ్య (సల్లం))

* దివ్యావిష్ణుతివహీ ప్రారంభమయిన తరువాత దైవ ప్రవక్త (సల్లం) మక్కాలో పదమూరు సంవత్సరాలు ఉన్నారు. అయితే మూడేంద్లు దివ్యావిష్ణుతి (వహీ) అవతరించనందున, దివ్యావిష్ణుతి అవతరణ కాలం పదేండ్లు మాత్రమేనన్న విషయం గమనార్థం.

32వ అధ్యాయం - మరణ సమయం నాటికి దైవప్రవక్త (సల్లం) వయస్సు

1515. హాజిత్ ఆయిషా (రజి) కథనం :- “దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇహలోకం వీడిపోయే నాటికి ఆయన వయస్సు అరవై మూడు సంవత్సరాలు.”

(సహితో బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 19వ అధ్యాయం - వఫాతిన్నవియ్ (సల్లం))

33వ అధ్యాయం - మక్కు, మదీనాలలో దైవప్రవక్త (సల్లం) గడిపిన కాలం

1516. హాజిత్ అబ్బుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) మక్కులో పదమూడేండ్లు ఉన్నారు. ఇహలోకం వీడిపోయే నాటికి ఆయన వయస్సు అరవై మూడు సంవత్సరాలు.

(సహితో బుభారీ:- 63వ ప్రకరణం - మనాఖిబిల్ అన్నార్, 14వ అధ్యాయం - పొజితిన్నవియ్ (సల్లం) వ అనేపావిహీ ఇల్లో మదీనా)

34వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) పేర్లు

1517. హాజిత్ జూబైర్ బిన్ ముత్తమ్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలిపారు : - నాకు ఐదు పేర్లున్నాయి. నా పేరు ముహూద్ కూడా, అహూద్ కూడా, మాహీ కూడా. (మాహీ) అంటే దేవుడు నా ద్వారా అవిశ్వాసా (అధర్మా)న్ని అంతముందించాడు. నాకు హాషిర్ అనే పేరు కూడా ఉంది. హాషిర్ అంటే హార్ష (పునరుత్థాన) దినాన ప్రజలు నా అదుగుజాడల (ఇస్లాం ధర్మం) పై లేపబడతారు. నాకు ఆఖిబ్ అనే పేరు కూడా ఉంది (అంటే అందరికంటే చివర్లో వచ్చేవాడని అర్థం).

(సహితో బుభారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 17వ అధ్యాయం - మాజాత పీ అస్సాయి రసాల్లాహో (సల్లం))

35వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) జ్ఞానం, ఆయన దైవభీతి పరాయణత

1518. హాజిత్ ఆయిషా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక పని చేసి (తమ అనుచరులకు) ఆ పని చేయమనో లేక చేయరాదనో సెలవిచ్చారు. అప్పుడు కొందరు ఆ విషయానికి సంబంధించి ఇవ్వబడిన సొకర్యాన్ని ఉపయోగించుకోలేదు. ఈ సంగతి తెలిసి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక ఉపవాయసం ఇచ్చారు. అందులో మొదట దేవుని ఔన్నత్యాన్ని స్ఫుతించి, తరువాత ఇలా అన్నారు - “జనానికి ఏమయింది, నేను స్వయంగా చేస్తున్న పనులను మానేస్తున్నారే? దైవ సాక్షిగా చెబుతున్నాను. దేవుడ్ని గురించి నాకు మీ అందరికంటే బాగా తెలుసు. మీ అందరిలోకి దేవునికి ఎక్కువగా భయపడేది కూడా నేనే.”

(సహితో బుభారీ:- 78వ ప్రకరణం - అదబ్, 72వ అధ్యాయం - మాల్కమ్ యువాజిహ్వాస బిల్ యితాబ్)

36వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం)ను అనుసరించడం ఆవశ్యం

1519. హాజిత్ అబ్బుల్లా బిన్ జూబైర్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) కాలంలో ఖర్జార చెట్లకు నీరు సరఫరా అయ్యే ‘హర్మ’ కాలువ విషయమయి హాజిత్ జూబైర్ (రజి)కు, ఒక అన్నారీకి మధ్య తగాదా వచ్చింది. నీటిని (అడ్డుకోకుండా) ప్రవహించనీయమని అన్నారీ వ్యక్తి అంటే, అందుకు హాజిత్ జూబైర్

(రజి) అంగీకరించలేదు. అప్పుడు వారిద్దరు దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్మిధికి వెళ్లి ఫిర్యాదు చేశారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ ఫిర్యాదు విని “జబైర్! మొదట నీవు నీ చెట్లకు నీరు పెట్టుకో, తరువాత నీ పారుగువాని కోసం వదలేయ్” అని అన్నారు. అన్నారీ ఈ తీర్పు విని ముఖం చిట్టించుకుంటూ “జబైర్ (రజి) మీ మేనత్త కొడుకు గనక మీరిలా తీర్పిచ్చారు” అని అన్నాడు దైవప్రవక్త (సల్లం)తో. ఈ మాటలు దైవప్రవక్త (సల్లం)కు కోపాన్ని తెప్పించాయి. ఆయన జబైర్ (రజి)తో “జబైర్! నీవు నీ చెట్లకు నీరు పెట్టుకో. ఆ తరువాత తోట (మణి) గట్ట దాకా చేరుకోనంతవరకు నీటిని వదలకు” అని అన్నారు.

1520. హాజిత్ జబైర్ (రజి) పై సంఘటనను గురించి ఇలా అన్నారు :- దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను! ఈ సూక్తి ఆ సంఘటన పైనే అవతరించిందని నేను భావిస్తున్నాను - “కాదు. పీరు తమ పరస్పర విభేదాల విషయంలో (ఓ ముహమ్మద్!) నిన్ను మధ్యవర్తిగా ఒప్పుకొని, దానిపై నీవిచ్చే తీర్పును ఏ మాత్రం సంకోచించకుండా నిండు హృదయంతో శిరసావహించనంతవరకూ పీరు నిజమైన విశ్వాసులు కాలేరు.” (దివ్య ఖుర్జాన్ - 4:65)

(సహిష్ణు బుఖారీ :- 42వ ప్రకరణం - ముసాబాత్, 6వ అధ్యాయం - స్త్రీల్ అన్నా 5)

37వ అధ్యాయం - పనికి మాలిన ప్రశ్నలు అడిగి ప్రవక్త (సల్లం) ప్రతిష్ఠను కించపరచరాదు

1521. హాజిత్ సాద్ బిన్ అబ్రీ వభ్యాస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:- నిషిద్ధం (హరాం) కాని విషయం గురించి (అనవసరంగా) ప్రశ్నించి, ఆ ప్రశ్న మూలంగా అది నిషిద్ధం అయ్యేలా దోహదపడే వ్యక్తే ముస్లిములందరిలోకిల్లా పెద్ద నేరస్థదు.

(సహిష్ణు బుఖారీ:- 96వ ప్రకరణం - ఏతిసామ్, 3వ అధ్యాయం - మా యుక్తహమిన్ కప్రతిస్మివాల్ వ తకల్ఫి మాలాయాన్హో)

1522. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) బిసారి ఒక ఉపన్యాసం ఇచ్చారు. అలాంటి ఉపన్యాస తీరును నేనిదివరకెన్నడూ వినలేదు. ఆయన ప్రసంగిస్తూ ఇలా అన్నారు : “నాకు తెలిసిన విషయాలు మీకు గనక తెలిసేస్తే మీరు చాలా తక్కువగా నవ్వుతారు, చాలా ఎక్కువగా ఏడుస్తారు” అని అన్నారు. అనుచరులు ఈ మాట వినగానే ముఖాలు దాచుకొని ఎక్కి ఎక్కి ఏడ్యునారంభించారు.

ఆ తరువాత ఒక వ్యక్తి “నా తండ్రి ఎవరు?” అని అడిగాడు. ‘ఫలానా వ్యక్తి నీ తండ్రి’ అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). అప్పుడు ఈ సూక్తి అవతరించింది - “విశ్వాసులారా! కొన్ని ప్రశ్నలకు వచ్చే సమాధానాలు మీకు వెగటు కలిగించవచ్చు. అలాంటి (పనికి మాలిన) ప్రశ్నలు అడగకండి.”

(ఖుర్జాన్ - 5:101)

(సహిష్ణు బుఖారీ:- 65వ ప్రకరణం - తఫీర్, బద్స సూరా - అల్ మాయదా, 12వ అధ్యాయం - లాతన్ అలూ అన్ అప్ప్య ఇజన్ తుబ్బలకుమ్ తసూరమ్)

1523. హాజిత్ అనన్ (రజి) కథనం :- ఒకసారి ప్రజలు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను పదే పదే ప్రశ్నలు అడిగి ఆయన్ని విసిగెత్తించారు. దాంతో ఆయన ఆగ్రహాదగ్రులయ్యారు. (మస్లిద్) వేదిక ఎక్కి “(అడగండి)

ఈ రోజు మీరు ఏ ప్రశ్న అడిగినా సమాధానమిస్తాను అడగండి” అని అన్నారు ఆయన.

నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) నోట ఈ మాటలు విన్న తరువాత అటూ ఇటూ చూశాను. చూస్తే జనం నోట్లో గుడ్డ కుక్కుకొని ఏద్వనారంభించారు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి లేచి నిలబడ్డాడు - ఇతను జనంతో ఏదైనా జగడానికి దిగితే “నువ్వు ఎవరి కొడుకువు? (అక్రమ సంతానమా?)” అని వారతడ్డి ఎత్తి పాడిచేవారు - అతను లేచి “దైవప్రవక్త! నా తండ్రి ఎవరూ?” అని అడిగాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “హుజాఫా” అని చెప్పారు.

ఆ తరువాత హజత్ ఉమర్ (రజి) లేచి “దైవప్రవక్త! దేవుడు (మా) ప్రభువు, యజమాని అని, ఇస్లాం (నిజమైన) ధర్మం అని, ముహమ్మద్ (సల్లం) దేవుని ప్రపత్త అని మేము విశ్వసిస్తున్నాము, దానికి హృత్రిగా కట్టుబడి ఉన్నాం” అని అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాటలు విని “నేను మంచీ చెడులను ఈ రోజు చూసిన విధంగా మరెన్నదూ చూడలేదు. నా ముందు స్వర్ద నరకాలు ప్రవేశపెట్టబడ్డాయి. నేను వాటిని ఈ గోద ఆవల వైపున చూశాను” అని అన్నారు.

(సహాయ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - దావాత, 35వ అధ్యాయం - అత్తాల్ఫ్యాజి విసలీ ఫిత్వ)

1524. హజత్ అబూ మూసా అష్ఫారీ (రజి) కథనం :- ప్రజలు కొన్ని విషయాలను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం)ను ప్రశ్నించారు. అవి దైవప్రవక్త (సల్లం)కు నచ్చలేదు. ప్రశ్నలు మితిమీరిపోవడంతో ఆయన ఆగ్రహం వ్యక్తపరుస్తా “అడగండి, ఏమడగదలచుకున్నారో” అని అన్నారు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి “నా తండ్రి ఎవరూ” అని అడిగాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “నీ తండ్రి హజాఫా” అని అన్నారు. తరువాత మరొక వ్యక్తి లేచి అతను కూడా “నా తండ్రి ఎవరూ?” అని అడిగాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “నీ తండ్రి పీభా బానిసయిన సాలమ్” అని అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ముఖారవిందంపై ఆగ్రహ సూచనలు ఉండటం గమనించిన హజత్ ఉమర్ (రజి) లేచి “దైవప్రవక్త! మేము దేవుడి క్షమాపణ వేడుకుంటున్నాం” అని అన్నారు.

(సహాయ బుఖారీ:- 3వ ప్రకరణం - ఇల్మ, 28వ అధ్యాయం - అలో గజవిఫిల్ హజజిత వత్తాలీమి జజా రఱ మాయక్రహం)

1525. హజత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా అన్నారు :- మీపై ఒక కాలం తప్పకుండా వస్తుంది. అప్పుడు మీరు, మీ భార్య పిల్లలు, సిరి సంపదలకన్నా నన్నే ఎక్కువగా అభిమానిస్తారు (నా దర్శనం కోసమే తప్పతహలాడుతారు).

(సహాయ బుఖారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 25వ అధ్యాయం - అలామాతిన్నుబ్బుప్రతి ఫిల్ ఇస్లామ్)

40వ అధ్యాయం - హజత్ ఈసా (అలైహి) విశిష్టత

1526. హజత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:- నేను హజత్ మనీహా బిన్ మర్యాం (అలైహి)కు అందరికంచే అతి సమీపంగా ఉన్నాను. దైవప్రవక్తలంతా ఒకే తండ్రి సంతానం లాంటి వాళ్ళు. నాకు, హజత్ ఈసా (అలైహి)కు మధ్య మరే ప్రవక్త లేదు.

(సహాయ బుఖారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంబియా, 48వ అధ్యాయం - వజ్రుర ఫిల్కితాబి మర్యాం)

1527. హజుత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్యోగించారు:- “ప్రతి పిల్లవాడ్చీ పుట్టుక సమయంలో పైతాన్ తాకుతాడు. పైతాన్ తాకని పిల్లలెవరూ ఆదం సంతానంలో లేదు. పైతాన్ తాకడం వల్లనే పిల్లవాడు పుట్టగానే ఏడుస్తాడు”. అయితే హజుత్ మర్యాద మరియు అమె కుమారుడగు హజుత్ మసీహ్ (ఏసుక్రీస్తు - అలైహిస్సులాం)ల విషయంలో మాత్రం అలా జరగలేదు”.

హజుత్ అబూహురైరా (రజి)పై హదీసు ఉల్లేఖించిన తరువాత ఈ క్రింది దైవసూక్తిని పరించారు - “నేనీమెను, ఈమె భావి సంతతిని శాపగ్రన్సుడైన పైతాన్ బారి నుండి, వాడి ఆగడాల నుండి నీ రక్షణలోకి ఇస్తున్నాను.” (ఖుర్జాన్-3:36)

(సహిహ్ బుఫారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంచియా, 44వ అధ్యాయం - భోలీల్లహితతలా (వజ్గుర్ ఫిల్ కితాబి మర్యాద))

1528. హజుత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు:- హజుత్ ఈసా ప్రవక్త (అలైహి) ఒక వ్యక్తిని దొంగతనం చేస్తుండగా చూసి “నీవు దొంగతనం చేశావా?” అని అడిగారు. దానికా వ్యక్తి “లేదండీ! తాను తప్ప మరో ఆరాధ్యాడు లేని దేవుని సాక్షిగా చెబుతున్నాను. నేను దొంగతనం చేయనే లేదు” అని అన్నాడు. హజుత్ ఈసా (అలైహి) ఈ మాటలు విని “నేను దేవుడ్ని విశ్వసిస్తున్నాను (నీవు దేవుడ్ని సాక్షిగా పెట్టి చెబుతున్నందువల్ల నేను నీ మాటలను నమ్ముతున్నాను) నా కళ్ళే అబద్ధమాడాయి” అని అన్నారు.

(సహిహ్ బుఫారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంచియా, 48వ అధ్యాయం - వజ్గుర్ ఫిల్ కితాబి మర్యాద))

41వ అధ్యాయం - హజుత్ ఇబ్రాహీం ఖలీలుల్లాహ్ (అలైహి) మహిమాన్ తలు

1529. హజుత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు:- హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి) ఎన్హై ఎండ్ల వయస్సులో ఖత్తు (వడుగులు) చేసుకున్నారు. అయిన భాదిసతో ఖత్తు చేసుకున్నారు.*

(సహిహ్ బుఫారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంచియా, 8వ అధ్యాయం - భోలీల్లహితతలా (వత్తఖజల్లాహు ఇబ్రాహీము ఖలీలా))

1530. హజుత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా తెలియజేశారు:- హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి) “ప్రభూ! నీవు మృతులను ఎలా బుతికిస్తావో కాస్త నాకు చూపించు” అని వేడుకున్నప్పుడు “నీకు (మా మీద) నమ్మకం లేదా?” అని అంటాడు దేవుడు. “ఎందుకు నమ్మకం లేదు? నమ్మకం ఉంది. కాకపోతే నా మనోతృప్తి కోసం అడుగుతున్నా” అని చెబుతారు హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి) - (ఖుర్జాన్-2:260)

ఇది ‘అనుమానించడమైతే’ దానికి హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి) కన్నా మేము విక్కువ

* ఇక్కడ మూల భాషలో ఖద్దాము అనే పదానికి భాదిస అని శాస్త్రిక అర్థం వస్తుంది. ఖద్దాము అనేది సిరియా దేశంలోని ఒక గ్రామం పేరు కూడా. అంచేత హదీసు వేత్తలలో కొందరు ముదటి అర్థాన్ని, మరికొందరు రెండవ అర్థాన్ని తీసుకున్నారు.

హక్కుదారులం (అంటే ఇబ్రాహీం (అలైహి) అనుమానం వల్ల అలా అడగలేదు). దేవుడు హజుత్ లూత్ (అలైహి)పై కారుణ్య వర్ధం కురిపించుగాక! ఆయన గట్టి ఆధారాన్ని (అంటే దేవుడై) రక్షణగా పొందదలిచారు. హజుత్ యూసుఫ్ (అలైహి) ఉన్నంత కాలం నేను కారాగారంలో ఉండవలసిన పరిస్థితి వస్తే, అందులో నుంచి విడుదల కావడానికి వచ్చే పిలుపును నేను వెంటనే స్వీకరిస్తాను.

(సహాయ బుఖారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంబియా, 11వ అధ్యాయం - భూలుహు అజ్జవజల్ల (వనబ్యహమ్ అన్జిఫి అన్ సిష్మి ఇబ్రాహీం))

1531. హజుత్ అబూహుర్రైరా (రజి) కథనం:- హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి) మూడుసార్లు తప్ప ఎన్నడూ అబధ్మాడలేదు. రెండుసార్లు దేవుని కోసం, ఉదాహరణకు - “ఒకసారి నా ఆరోగ్యం సరిగా లేదన్నా”రు ఆయన (సాప్పాత్:89), మరొకసారి “కాదు, ఈ పని వారి పెద్దాయన చేశాడు” అని అన్నారు (అంబియా:63). (మూడో సంఘటన) హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి), (ఆయన భార్య) హజుత్ సారాలు కలిసి (ప్రయాణం చేస్తూ) ఓ రోజు ఒక రాజు దేశంలో ప్రవేశించారు. ఆ రాజుకు “ఇక్కడ (మన దేశాని)కి ఒక (కొత్త) వ్యక్తి వచ్చాడు. అతని వెంట అందరికంటే అతి అందమైన ఒక ట్రీ ఉంది” అని సమాచారం అందజేయబడింది. అప్పుడు ఆ దుర్మార్గుడు ఒక మనిషిని పంపి ‘ఈ స్త్రీ ఎవరుని అడిగించాడు. హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి) “ఈమె నా చెల్లెలు” అని సమాధానం ఇచ్చారు. తరువాత ఆయన హజుత్ సారా దగ్గరికి వచ్చి “సారా! ప్రస్తుతం యావత్తు భూమండలంలో నేను, నువ్వు తప్ప మరొక విశ్వాసి లేదు. అతను (నీ గురించి) నన్ను అడిగితే నేను ‘నువ్వు నా చెల్లెల’ని చెప్పాను. కనుక నువ్వు నా మాటను ఖండించకు” అని అన్నారు.

ఆ తరువాత హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి) హజుత్ సారాను ఆ రాజు దగ్గరకు పంపారు. హజుత్ సారా అక్కడికి చేరుకున్న తరువాత ఆ రాజు అమె చేతిని పట్టుకోబోయాడు. కానీ వెంటనే అతని చేయి కట్టుబడిపోయింది. దాంతో ఆ రాజు హజుత్ సారాతో “నేను నీకు ఏ హానీ తలపెట్టను. నా కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించు” అని అన్నాడు. హజుత్ సారా దైవాన్ని ప్రార్థించారు. వెంటనే అతని చేయి విడిపోయింది. అయితే ఆ దుర్మార్గుడు మళ్ళీ హజుత్ సారాని పట్టుకోబోయాడు. వెంటనే అతని చేయి ఈసారి ఇంతకు ముందు కండే కూడా గట్టగా కట్టుబడిపోయింది. దాంతో ఆతను (గత్యంతరం లేక) సారాతో “నేను మీకిక ఎలాంటి కీడు తలపెట్టను, నా కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించండి”. అని వేడుకున్నాడు. హజుత్ సారా మళ్ళీ దైవాన్ని ప్రార్థించారు. అతనికి ఆ ఆపద తొలగిపోయింది. ఆ తరువాత అతడు రాజు భట్టుడై పిలిచి “నీవు నా దగ్గరికి మనిషిని కాదు, దయాన్ని తెచ్చావు” అని మండిపడ్డాడు. ఆ తరువాత ఆ రాజు హజుత్ సారా సేవ కోసం హజిరాను పంపాడు. హజుత్ సారా హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి) దగ్గరకు తిరిగచ్చారు. అప్పుడు హజుత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి) ప్రార్థన చేస్తూ “ఏమయింది?” అని అడిగారు చేత్తో సైగ చేస్తూ. దానికి ఆమె సమాధానమిస్తూ “దేవుడు ఆ అవిశ్వాసి లేక ఆ దుర్మార్గుడి దుష్ట పన్నగాలను అతని మీదికి తీపికొట్టాడు, మనకు సేవ చేయడానికి హజిరాను ఇప్పించాడు” అని అన్నారు.

హజుత్ అబూహుర్రైరా (రజి)పై హదీసును ఉల్లేఖించిన తరువాత “ఓ గగన జలపుత్రులారా!

ఈమే మీ మాతృమూర్తి (హాజ్రత్ హాజిరా)" అని అన్నారు (ప్రజలలో).

(సహాయ బుభారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంచియా, 8వ అధ్యాయం - భౌలిల్లాహి తఱలా (వత్తబుజల్లాహు జబ్రాహీమ భలీలా)

42వ అధ్యాయం - హాజ్రత్ మూసా (అలైహి) దేన్నత్యం

1532. హాజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:- ఇస్రాయాల్ సంతతి ప్రజలు నగ్నంగా (సామూహిక) స్నానం చేసేవారు. ఆ స్థితిలో పరస్పరం చూసుకునేవారు. అయితే హాజ్రత్ మూసా (అలైహి) ఒంటరిగా (వేరేచోట) స్నానం చేస్తుంటే ఇస్రాయాల్ సంతతి ప్రజలు (ఆయన్ని అనుమానిస్తూ) "మూసా (అలైహి) మాతో కలసి (సామూహికంగా) స్నానం చేయకపోవడనికి కారణం ఆయనకు వరిభీజం ఉండటమే" అని చెప్పుకునేవారు. ఒక రోజు హాజ్రత్ మూసా (అలైహి) బట్టలు ఊడదీసి ఒకరాయి మీద పెట్టి స్నానం చేయసాగారు. అంతలో ఆ రాయి ఆయన బట్టల్ని తీసుకొని ఎగిరిపోయింది. వెంటనే హాజ్రత్ మూసా (అలైహి) నీళ్ళ నుండి బయటికి వచ్చి "ఓ రాయా! నా బట్టలు నాకిచ్చేయి" అని అంటూ దాని వెంటపడ్డారు. ఆ స్థితిలో ఇస్రాయాల్ సంతతి ప్రజలు ఆయన్ని చూసి "దైవస్కాష్టి! మూసా (అలైహి)కు ఎలాంటి వ్యాధి లేదే!" అని చెప్పుకున్నారు. ఆ తరువాత మూసా (అలైహి) ఆ రాయి దగ్గర్నుండి తన బట్టలను తీసుకొని దాన్ని కొట్టడం మొదలెట్టారు.

హాజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) ఈ హాదీసు ఉల్లేఖించిన తరువాత "దైవస్కాష్టిగా చెబుతున్నాను. ఆ రాతి మీద మూసా (అలైహి) దెబ్బలకు సంబంధించిన ఆరేడు గుర్తులు పడ్డాయి" అని అన్నారు.

(సహాయ బుభారీ:- 5వ ప్రకరణం - సుసుల్, 20వ అధ్యాయం - మనిగ్రసల ఉర్యానవ హాదహా ఫిలిఫలుతి)

1533:- హాజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం:- హాజ్రత్ మూసా (అలైహి) దగ్గరకు (దేవుడు) మృత్యుదూతను పంపాడు (ఆయన ప్రాణం తీసుకురావడానికి). అయితే హాజ్రత్ మూసా (అలైహి) మృత్యుదూత కంటిపై లాగి కొట్టారు (ఆ దెబ్బతో దైవదూత కనుగ్రుడ్డు బయటికి వచ్చింది). ఆయన దేవుని దగ్గరకు తిరిగిళ్ళి "దేవా! నీవు నన్ను చావడానికి ఇష్టపడని దాసుని దగ్గరకు పంపించావు ప్రాణం తీసుకు రావడానికి" అని అన్నాడు. దేవుడు ఆ మృత్యుదూతకు తిరిగి దృష్టి ప్రసాదించి "సరే, ఈసారి అతని దగ్గరకు వెళ్లి ఎద్దు ఏపు మీద చేయి పెట్టమని చెప్పు. అలా అతని చేతి క్రిందికి ఎన్ని వెంద్రుకలు వస్తే అన్ని సంవత్సరాలు ఆయువు లభిస్తుందని తెలియజేయ్యా" అని అన్నాడు. (మృత్యుదూత దైవాజ్ఞను శిరసావహించాడు) అప్పుడు హాజ్రత్ మూసా (అలైహి) "ప్రభూ! ఆ తరువాత తిరిగి ఏమవుతుంది?" అని అడిగారు. "ఆ తరువాత మృత్యువు వస్తుంది" అన్నాడు దేవుడు. "అలాగయితే ఆ మృత్యువు ఏదో ఇప్పుడే రప్పించు" అన్నారు హాజ్రత్ మూసా (అలైహి). ఆ సందర్భంలోనే ఆయన ఇలా వేదుకున్నారు, "దేవా! బైతిల్ మత్తిన్ నుండి ఒక రాయి విసరినంత దూరంలో నాకు మరణం కలిగించు".

హాజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: "నేనక్కుడ ఉండి ఉంటే మీకు మూసా (అలైహి) సమాధిని చూపించేవాడ్చి. అది దారి ప్రక్కన ఒక

ఎరుపు ఇసుక గుట్ట దగ్గర ఉంది”.

(సహారో బుభారీ:- 23వ ప్రకరణం - జనాయిజ్, 69వ అధ్యాయం - మన్ ఆహాభృష్టఫ్లూ ఫిల్ ఆర్థిల్ ముఖ్యసా)

1534:- హాజిత్ అబూహశైరా (రజి) కథనం:- ఇద్దరు వ్యక్తులు - ఒక ముస్లిం, ఒక యూదుడు - తగాదా పడ్డారు. ముస్లిం (ప్రమాణం చేయడానికి) “యావత్తు ప్రపంచంలో (ప్రవక్త పదవి కోసం) ముహమ్మద్ (సల్లం)ను ఎంచుకున్న శక్తి స్వరూపుని సాక్షి!” అని అన్నాడు. దానికి సమాధానంగా యూదుడు “యావత్తు ప్రపంచంలో (ప్రవక్త పదవి కోసం) మూసా (అలైహి)ను ఎంచుకున్న శక్తి స్వరూపుని సాక్షి!” అని అన్నాడు. ముస్లిం ఈ మాట వినగానే చెయ్యెత్తి యూదుడికి ఓ చెంప దెబ్బుట్టాడు. యూదుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వెళ్లి జరిగిన వృత్తాంతం అంతా ఆయనకు వివరించాడు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు:

“(ముస్లింలారా!) మీరు మూసా (అలైహి)పై నాకు ప్రాముఖ్యం ఇవ్వకండి. ప్రశ్నయ దినాన మానవులంతా స్పృహ తప్పుతారు. నేను కూడా స్పృహ తప్పుతాను. ఆ తరువాత అందరికన్నా ముందుగా నేను స్పృహాలోకి వస్తాను. అప్పుడు చూస్తే మూసా (అలైహి) దేవుని సింహసనం ఒక మూలను పట్టుకొని నిలబడి ఉంటారు. ఆయనసలు స్పృహ తప్పిన వారిలో ఉన్నారా లేక స్పృహ తప్పి ఉంటే నా కంటే ముందే స్పృహాలోకి వచ్చారా లేక దేవుడు ఆయన్ని స్పృహ తప్పడం నుండి మినహయించాడా అనే సంగతి మటుకు నాకు తెలియదు”*.

(సహారో బుభారీ:- 44వ ప్రకరణం - ఖునూమాత్, 1వ అధ్యాయం - మాయుజ్ఞరు ఫిల్ ఆష్టాసి వల్ ఖుసూమాబైనల్ ముస్లిం వల్ యూదు)

1535. హాజిత్ అబూసయాద్ ఖుదరీ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) (ముస్లిద్లో) కూర్చుని ఉన్నారు. హరాత్తుగా ఒక యూదుడు వచ్చి “అబుల్ ఖాసిం (సల్లం)! మీ అనుచరుల్లో ఒకతను నా ముఖం మీద చెంప దెబ్బ కొట్టాడు” అని అన్నాడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాట విని “ఎవరతను?” అని అడిగారు. “అతనోక అన్నారీ” చెప్పాడు యూదుడు. “అయితే అతడ్డి పిలువు” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). (ఆ అన్నారీ వచ్చాడు) “నువ్వితడ్డి చెంప దెబ్బ కొట్టావా?” అడిగారు దైవప్రవక్త (సల్లం). “ఇతను ప్రమాణం చేస్తూ యావత్తు మానవులపై మూసా (అలైహి)కు ప్రాధాన్యతనిచ్చి ఆయన్ని ఎన్నుకున్న శక్తి స్వరూపుని సాక్షి అన్నాడు. నేనామాటలు విని, ‘హాజిత్ ముహమ్మద్ (సల్లం)పై కూడానా? అని చెప్పి కోపం పట్టలేక అతనికి చెంప దెబ్బ కొట్టాను’ అని అన్నాడు ఆ అన్నారీ.

అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు:- “మీరు దైవప్రవక్తలలో ఒకరిపైనొకరికి ప్రాధాన్యత నివ్వకండి. ప్రశ్నయదినాన (మొదటిసారి శంఖం పూరించబడినప్పుడు) అందరూ స్పృహ తప్పి పడిపోతారు. ఆ తరువాత అందరి కంటే ముందుగా నేను నేల పగిలి బయటికి వస్తాను. అప్పుడు చూస్తే నా ఎదురుగా హాజిత్ మూసా (అలైహి) దైవ సింహసనం కాలు పట్టుకొని నిలబడి ఉంటారు.

★ దివ్య ఖుర్జానలో “దేవుడు సురక్షితంగా ఉంచేవారు తప్ప భూమ్యకాశాల్” నివసించే వారంతా స్పృహ తప్పి పడిపోతారు” అని ఉంది. ఇది ప్రశ్నయ దినాన మొదటి శంఖారావం విన్యించినప్పుడు సంభవిస్తుంది. అందువల్ల ఈ పాదీసులోని మూసాప్రవక్త (అలైహి) స్పృహ తప్పి ప్రస్తావం కూడా మొదటి శంఖారావం నందభ్యాసికి సంబంధించిన విషయమేనని గ్రహించాలి. (సంకలనక్ర)

ఆయనసలు స్పృహ తప్పి పడిపోయినారా? (తరువాత నా కంటే ముందే స్పృహలోకి వచ్చారా?) లేక (గతంలో) తూర్ప పర్వతంపై స్పృహతప్పి పడిపోయిన దానికి ఒదులు ఇప్పుడు ఆయనకు ఆ స్థితికి గురికాకుండా చేయడం జిరిగిందా అనే విషయం నాకు తెలియదు”.

(సహింప బుభారీ:- 44వ ప్రకరణం - ఖుసూమాత్, 1వ అధ్యాయం - మాయుజ్ఞరు ఫిల్ అష్టాపీపల్ ఖుసుమా బైనల్ ముస్లిం వల్ యహూద్)

43వ అధ్యాయం - హజుత్ యూనున్ ప్రవక్త (అలైహి) ప్రస్తావన

1536. హజుత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు:- “ఏ దైవ దాసుడూ తాను హజుత్ యూనున్ బిన్ మత్తై (అలైహి) కంటే శైష్మిడ్చి అని చెప్పకూడదు”.

(సహింప బుభారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంచియా, 35వ అధ్యాయం - భోలిల్లాహి త ఆలా (వ ఇన్న యూనుసల మినల్ మురాతీన్))

1537. హజుత్ ఇబ్రై అబ్బాస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:- “ఏ దైవ దాసుడూ తాను హజుత్ యూనున్ బిన్ మత్తై (అలైహి) కంటే శైష్మిడ్చి అని చెప్పకూడదు”. మత్తై హజుత్ యూనున్ (అలైహి) తండ్రి పేరు.

(సహింప బుభారీ:- 60వ అధ్యాయం - అంచియా, 24వ అధ్యాయం - భోలిల్లాహి త ఆలా (హాల్ అతాక హదిసు మూసా))

44వ అధ్యాయం - హజుత్ యూనుఫ్ ప్రవక్త (అలైహి) మహిమెన్నతలు

1538. హజుత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం:- ఒక వ్యక్తి మాటల్లాడుతూ “దైవప్రవక్తా! మానవులందరిలో కెల్లా ఎక్కువ గౌరవనీయుడు ఎవరు?” అని ప్రశ్నించాడు. “అందరి కంటే ఎక్కువగా దేవునికి భయపడుతూ ఆయన ఆజ్ఞలను పాటించేవాడు” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). ప్రశ్నించే వ్యక్తి “మేమీ దృష్టితో అడగలేదు” అని అన్నాడు “అయితే యూనుఫ్ (అలైహి) ఆయన స్వయంగా దైవప్రవక్తే గాక, ఆయన తండ్రి (హజుత్ యాఖూబ్) తాత (హజుత్ ఇబ్రాహీం) ఖలీలుల్లాహ్ లు కూడా దైవప్రవక్తలే” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం). ప్రశ్నించే వ్యక్తి “మేమా దృష్టితో కూడా అడగలేద”ని అన్నాడు. “మరేమిటి? అరబ్బు తెగలు, వాటి ఉప తెగలను గురించి అడుగుతున్నావా? వారిలో ఆజ్ఞాన కాలంలో సజ్జనులు, సద్వర్తనులుగా ఉండినవారే ముస్లింలైన తరువాత కూడా సజ్జనులు, సద్వర్తనులుగా ఉన్నవారు ఎంతో శ్రేష్ఠులు. కాకపెతే వారు థర్యంలో మంచి అవగాహన కలిగిన వారయి ఉండాలి” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం).

(సహింప బుభారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంచియా, 8వ అధ్యాయం - భోలిల్లాహి త ఆలా (వత్తఖజల్లాహు ఇబ్రాహీమ ఖలీలా))

26వ అధ్యాయం - హజుత్ ఖిజర్ (అలైహి) ఘనతా చెన్నుత్యాలు

1539. హజుత్ అబీ బిన్ కాబ్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ఉద్యోధించారు:- హజుత్ మూసా (అలైహి) ఇస్రాయాల్ సంతతి వారి ముందు ఉపన్యాసమిస్తున్నారు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి లేచి “అందరి కంటే గొప్ప పండితుడు ఎవరు?” అని ప్రశ్నించాడు. “నేనే” అన్నారు హజుత్ మూసా

(అలైపీసా). ఈ మాటలు దేవుని ఆగ్రహానికి కారణమయ్యాయి. “దేవుడు అందరికంటే గొప్ప జ్ఞాని అని అతను ఎందుకు అనలేదు?” అంటూ ఆగ్రహాం వెలిబుచ్చాడు. తరువాత దివ్యావిష్ణుతి (వహీ) ద్వారా “మజ్యయిల్ - భవ్యారైన్ (రెండు నదుల సంగమం) వద్ద నా దాసుడోకడున్నాడు. అతను నీ కంటే గొప్ప జ్ఞానసంపన్నుడు” అని తెలియజేశాడు. “అయితే ప్రభూ! నేనాయన దగ్గరికి ఎలా చేరుకోవాలి?” అని అడిగారు హజ్జత్ మూసా (అలైపీసా). “నీ వెంట ఒక చేపను తోలుతీతిలో పెట్టుకొని తీసికెళ్ళ. ఎక్కడయితే నీకా చేప కన్నించదో ఆ ప్రదేశంలోనే నీవా మనిషిని కలుసుకోగలవు” అని తెలియజేశాడు దేవుడు.

హజ్జత్ మూసా (అలైపీసా) యూషిభిన్ నూన్ అనే సేవకుడై వెంటబెట్టుకొని బయలుదేరారు. ఆ సేవకుని దగ్గర తోలు తిత్తిలో చేప ఉంది. ఈ విధంగా ఏరిద్దరు చివరికి ఒక చట్టు బండ దగ్గరకు చేరుకున్నారు. దాని మీద మేను వాల్చి కాస్సేపు పదుకున్నారు (ప్రయాణ బడలికతో). అంతలో తోలు తిత్తిలో ఉన్న చేప కాస్తా ఎగిరి బయటికి వెళ్ళిపోయింది. ఆ చేప సముద్రంలోకి సారంగం లాంటి దారి చేసుకొని చక్కా వెళ్ళిపోయింది. హజ్జత్ మూసా (అలైపీసా)కు అయన సేవకునికి ఇది ఆశ్చర్యం కలిగించింది. (సరే, వారా సంగతి గమనించకుండా ఆక్కడ్డునంచి బయలుదేరారు. ఆ రాత్రి మిగిలిన భాగం, మరునాడు పగలంతా వారలా నదుస్తూనే పోయారు. తెల్లవారిన తరువాత మూసా (అలైపీసా) తన సేవకునితో “ఇక తీసుకురా మా పలహారం. మేమీ ప్రయాణంలో చాలా అలసిపోయాము” అని అన్నారు.

కాని మూసా (అలైపీసా) తనకు దేవుడు సూచించిన ప్రదేశం దాటి చాలా దూరం ముందుకు పోయేసరికి బాగా అలసిపోయారు - అప్పుడు సేవకుడు (చేప సంగతి గుర్తుచ్చి) “మాశా! మనం చట్టుబండ మీద విశ్రాంతి తీసుకున్నప్పుడు చేప భలే విచిత్రంగా ఎగిరి సముద్రంలోకి పారిపోయింది. తరువాత మీకు చెబుదామంటే ఆ సంగతి నాకు ఏమాత్రం గుర్తుకు రాలేదు” అని అన్నాడు. హజ్జత్ మూసా (అలైపీసా) అప్పుడు “మనం దాని కోసమే గదా వెతుకుతున్నాం” అని అన్నారు. కనుక వారిద్దరు వెనక్కి మరలి తమ అడుగు జాడల్లో నదుచుకుంటూ తిరిగి ఆ చట్టుబండ దగ్గరకు చేరుకున్నారు. వారికక్కడ వస్తుంలో ఫూర్తిగా చుట్టుబడి ఉన్న ఒక వ్యక్తికి కన్నించాడు. హజ్జత్ మూసా (అలైపీసా) ఆ వ్యక్తికి సలాం చేశారు. దానికి ఆ వ్యక్తి (హజ్జత్ భిజర్) “మిా దేశంలో సలాం ఎక్కడుంది?” అని అడిగాడు. హజ్జత్ మూసా (అలైపీసా) ఈ మాట విని “నేను మూసాను” అని అన్నారు. “ఏ మూసా? ఇస్రాయాలీయుల మూసావా?” అడిగాడతను. “చౌనండి! మిారు పాందిన జ్ఞానం నేను కూడా నేర్చుకోవడానికి నన్ను మిా వెంట ఉండనిస్తారా?” అడిగారు హజ్జత్ మూసా (అలైపీసా). “నీవు నా వెంట ఉండి (నా వ్యవహారాలు చూస్తూ) సహానం పహాంచలేవు. నీ దగ్గర లేనటువంటి ప్రత్యేక దివ్య జ్ఞానం నీ దగ్గర ఉంది. దాన్ని నీకు దేవుడు ప్రసాదించాడు” అన్నారు హజ్జత్ భిజర్ (అలైపీసా). “దేవుడు తలిస్తే మిారు నన్ను సహనశిలిగా చూడగలరు. నేను మిారిచ్చే ఏ ఆజ్ఞనూ జవదాటను” అన్నారు హజ్జత్ మూసా (అలైపీసా).

ఈ సంభాషణ తరువాత వారిద్దరూ తమ దగ్గర పడవ లేనందున నది ఒడ్డున నడవసాగారు. కాస్సేపటికి వారికొక పడవ కన్నించింది. వారు పడవ నడిపే వారితో “మమ్మల్ని కూడా పడవలో ఎక్కుంచుకోండి” అని అన్నారు. వారు హజుత్ భిజర్ (అలైపిా)ను గుర్తుపట్టి ఎలాంటి అడ్డె తీసుకోకుండానే వారిద్దర్నీ పడవలోకి ఎక్కుంచుకున్నారు. కాస్సేపటికి ఒక పిట్ట వచ్చి పడవ అంచు మిాద కూర్చున్నది. అది నదిలోని నీటిని ఒకటి లేక రెండు బొట్లు ముక్కుతో పీల్చుకున్నది. హజుత్ భిజర్ (అలైపిా) (ఆ పిట్టవైపు చూపిస్తూ) “నీకు, నాకు లభించిన జ్ఞానాన్ని దేవుని జ్ఞానంతో పోల్చితే అది ఈ పిట్ట నదిలో నుంచి నీటిని తన ముక్కుతో పీల్చుకున్నంత కూడా లేదు” అని అన్నారు.

ఆ తరువాత కాస్సేపటికి హజుత్ భిజర్ (అలైపిా) పడవకు సంబంధించిన ఒక చెక్కను పీకి వేశారు. హజుత్ మూసా (అలైపిా) అది చూసి “ఇదేమిటి? ఏదు మనను అడ్డె తీసుకోకుండా పడవలోకి ఎక్కుంచుకుంటే మిారు ఏరి పడవనే విరగ్గాడ్దారా! పడవ, పడవలోని ప్రయాణీకులు అంతా నదిలో మునిగిపోవాలనా మిా ఉడ్డేశం?” అని అన్నారు. దానికి హజుత్ భిజర్ (అలైపిా) “నేను ముందే చెపులేదా నీవు నా వెంట ఉండి సహనం వహించలేవని?” అని అన్నారు. హజుత్ మూసా (అలైపిా) “తప్పయిపోయింది. క్షమించండి (నన్న ఇబ్బందిలో పడవేయకండి)” అని అన్నారు. ఇది మూసా (అలైపిా) గారి మొదటి మరుపు.

ఆ తరువాత వారు ముందుకు సాగారు. వారొక చోట తోటి పిల్లలతో ఆడుకుంటున్న ఒక పిల్లవాడ్చి చూశారు. హజుత్ భిజర్ (అలైపిా) ఆ పిల్లవాడి మెడ పట్టుకొని అతని తలను త్రుంచి మెడ నుండి వేరు చేశారు. మూసా (అలైపిా) అది చూసి “మిారు ఏ పాపమెరుగని ఓ పసి బాలుడ్ని అన్యాయంగా చంపేశారే! అని అన్నారు. దానికి హజుత్ భిజర్ (అలైపిా) ప్రతిస్పందిస్తూ “నేను ముందే చెప్పానుగా నీవు నా వెంట ఉండి సహనం వహించలేవని?” అని అన్నారు (హజుత్ మూసా (అలైపిా) మళ్ళీ తప్పయిపోయింది, క్షమించండి అంటారు).

అక్కడ్చుంచి వారిద్దరూ ముందుకు సాగారు. చివరికి వారొక పట్టువాసులతో తమకు అన్నం పెట్టుండని కోరారు. కానీ పట్టువాసులు వారికి ఆతిధ్యమివ్వడానికి నిరాకరించారు. తరువాత (ఆ పట్టుంలోనే) వారికొక ఓ ప్రక్కకు వౌరిగిపోయిన ఒక గోడ కన్నిస్తుంది. అది పడిపోయే స్థితిలో ఉంది. హజుత్ భిజర్ (అలైపిా) దాన్ని చేత్తో సై చేసి నిటారుగా నిలబెట్టారు. మూసా (అలైపిా) అది చూసి “మిారు కోరుకుంటే ఈ గోడ మరమ్మత్తుకు ప్రతిఫలం తీసుకోగలరు కదా!” అని అన్నారు. అప్పుడు హజుత్ భిజర్ (అలైపిా) మాటల్లాడుతూ “ఇది చివరి అవకాశం. ఇక నీవు నా నుండి విడిపోక తప్పదు” అని అన్నారు.

దేవుడు మూసా (అలైపిా)ను కరుణించుగాక! ఆయన గనక సహనం వహించి ఉంటే ఎంత బాగుండేది. మనకా సంఘటనలను గురించిన పూర్తి వివరాలు తెలిసి ఉండేవి.

(సహిపో బుఖారీ:- 3వ ప్రకరణం - ఇల్కు, 44వ అధ్యాయం - మాయుస్తుహాయులీ ఆలిమి జ్ఞానుయాసి ఆలమ ఫయకిల్లో ఇల్కు జలల్లాహీ)